

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16C/47/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614209459
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Baláž
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614209459.6

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca K.. B. E., G. I. G. Ž. N. P., Y.. XX.X.XXXX, E. E. X, XXX XX C.Š. Y. G., I. P. K.. N. N., A. C. C. M. XXXX/X, XXX XX R., I. Ž. G.. B. Ľ. X. C..B..W.., C. C. Ú.-W. XXXX/X,XXX XX I., Q.: XX XXX XXX, A. Ž. G. X. B. C. X., C..B..W.., C. C. Š. XXXX/XX, XXX XXPoprad , Q. : XXXXX XXX , v konaní o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach so mzdy a ochranu spotrebiteľa s prísl. takto

rozhodol:

I. Určuje sa, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 9.3.2012, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade je neplatná.

II. Súd žalobu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade zamietá.

III. Žalovaný v 2. rade je povinný nahradiť žalobkyni na účet jej právnej zástupkyne trovy konania vo výške 298,13 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa písomným podaním zo dňa 28.5.2014 doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.5.2014 sa domáhala, aby súd vo veci samej určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 9.3.2012, uzavretá medzi žalobkyňou a pôvodným žalovaným, je neplatná, a aby zaviazal žalovaného na náhradu trov konania žalobkyni.

Zároveň týmto svojim podaním tiež žiadala, aby súd do času právoplatného rozhodnutia vo veci samej nariadil aj predbežné opatrenie, v zmysle ktorého by jednak pôvodnému žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 9.3.2012 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, a jednak uložil zamestnávateľovi žalobkyne Š. P. Š., C. B. XX, XXX XX V., Q.: XX XXX XXX I. zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 9.3.2012 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným.

V odôvodnení návrhu vo veci samej okrem iného uviedla, že žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného uzavrela úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Ide o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu - Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 000139 zo dňa 9.3.2012. Súčasťou bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ktorá dokonca v bode II. obsahovala vyhlásenie, že dlžník (vystaviteľ zmenky) vystavil dňa 9.3.2012 zmenku, pričom Zákon č. 129/10 Z.z. § 17 ods. 3 tieto zakázal. Predmetnú zmluvu považuje žalobkyňa za problematickú a z eurokonformného hľadiska za najmenej z časti za neudržateľnú. Vzťah účastníkov sa dostal do krízového stavu a javí sa, že platnosť právneho úkonu bude musieť posúdiť súd. V zmluve sú okrem iného neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 OZ a inými kogentnými ustanoveniami zákona (sankčné poplatky, dohoda o zrážkach zo mzdy, zmenka). Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, je aj Dohoda o zrážkach

zo mzdy. Žalovaný napriek spornosti veci, nakoľko žalobkyňa už celkovú výšku úveru a úrokov uhradila, požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobkyňu ukladalo povinnosť plniť, vykonávajú sa jej zrážky zo mzdy a nemá možnosť ich priamo zastaviť. Zamestnávateľ žalobkyne je podľa zákona povinný vykonávať zrážky zo mzdy, bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Žiadosť žalovaného ako veriteľa zamestnávateľovi žalobkyne, o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyňa preukazuje listom zo dňa 18.11.2013. Tým zároveň osvedčuje vecnú súvislosť medzi zrážkami zo mzdy a spornou Dohodou o zrážkach zo mzdy. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto aj v predmetnej veci neplatný (§ 39 OZ). Pre rozhodnutie predmetnej veci, je zásadný výklad buď Ústavného súdu SR, alebo Súdneho dvora Európskej únie. V prípade Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad majetkom žalobcu je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia majetku žalobcu nepotrebuje súdne rozhodnutie. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa a to vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Takýto inštitút sa tak dostáva do zásadnej kontroverzie s právom Európskej únie a čl. 7 Ústavy SR (rozpor s medzinárodnou zmluvou). Pochybnosti vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ v slabšej pozícii z hľadiska informovanosti či vyjednávacej pozície. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala v návrhu na viacero rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, ktorý vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôrazňuje v rámci spotrebiteľskej kontraktácie nerovnováhu na úkor spotrebiteľa a dôvodnosť ex offio ochrany. Žalobkyňa ďalej v návrhu uvádza, že inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy, nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Situácia sa vyhocuje a dostáva do kolízie s verejným poriadkom, ak dôjde k zrážkam zo mzdy na sumy vyplývajúce z neprijateľných podmienok, alebo v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má poskytnúť obdobne ako to vyžadujú vnútroštátne pravidla verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora EÚ C-76/10 POHOTOVOSŤ proti Korčkovskej). S využitím komparatívnej metódy žalobkyňa v návrhu tiež poukázala na rakúsku právnu úpravu, ktorá chráni spotrebiteľa pred mimosúdny zrážkami zo mzdy. Ako ďalej uviedla, na rozdiel od rakúskeho práva, slovenská právna úprava neumožňuje ani spotrebiteľovi a ani jeho zamestnávateľovi namietat' priamo mimosúdny akt veriteľa, povahu a výšku dlhu a zároveň mimosúdne zastaviť zásah do majetku spotrebiteľa zrážkami zo mzdy a to napriek tomu, že veriteľ je súkromnou osobou a jeho moc siahať na majetok spotrebiteľa nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou a nie je ani inak odvodená od verejnej moci. Súladnosť inštitútu Dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ už bola predmetom prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom EÚ, vo veci C-30/12 Marcinová/POHOTOVOSŤ. Žalobkyňa Valéria Marcinová však po intervencii nebankovky POHOTOVOSŤ stiahla žalobu späť a pre vnútroštátny súd tým odpadol dôvod prejudiciálneho konania. Ani v prípade upustenia od použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, bez presného vyhlásenia veriteľa nemá žalobkyňa istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve jej zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy a že autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky. Žalobkyňa v čase uzavretia zmluvy nedokázala vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktoré sú neprijateľné. Nedokázala ani rozpoznať nesúlad inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy s právom EÚ. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je upravená v Občianskom zákonníku, umožňuje postihnúť jej majetok v podobe jej mzdy, aj na plnenia z nekalých zmluvných podmienok, alebo v rozpore s kogentnými predpismi bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom. Poukázala tiež na Infringement Európskej komisii proti Slovenskej republike č. 2012/4165, kde EK z ktorého citovala.

Vo vzťahu k jej návrhu v časti týkajúcej sa nariadenia predbežného opatrenia poukázala na to, že žalovaný už vyzval zamestnávateľa žalobkyne, aby vykonával zrážky zo mzdy a tieto aj vykonáva. Obava, že žalovaný naplní zásah do majetku žalobkyne, bez súdneho prieskumu zmluvných ustanovení a bez toho, aby bol známy výklad újného práva, sa tak reálne naplnila. Ak je dohoda o zrážkach zo mzdy v rozpore s újným právom, je principiálne neprípustné, aby sa použil tento problémový zabezpečovací inštitút. Rozpor s právom EÚ osvedčuje aj pripomienkami Európskej komisie, v prípade

C-30/12 Marcinová / POHOTOVOST', podľa ktorých je vnútroštátna právna úprava v rozpore s princípom efektivity a bráni ex offo prieskumu súdu neprijateľnosti zmluvných podmienok.

Žalobkyňa má podľa § 80 písm. c./ OSP naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu. Deklarovaním neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach, čím sa vyrieši (ne)prípustnosť Dohody o zrážkach zo mzdy čo by základu právnej otázky.

Tunajší súd uznesením sp.zn. 16C/47/2014-21 zo dňa 19.6.2014 nariadil predbežné opatrenie, ktorým rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 9.3.2012 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, a tiež že zamestnávateľ žalobkyne: Š. P. Š., C.É. B. XX, XXX XX V., Q.: XX XXX XXX je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 9.3.2012 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným.

V priebehu konania žalobkyňa podaním doručeným tunajšiemu súd dňa 13.10.2014 žiadala, aby do konania na strane žalovaného vstúpila spoločnosť C. X., C..B..W., C. C. Š.B. XXXX/XX, XXX XXPoprad , Q. : XXXXX XXX ako žalovaný v 2. rade, s ktorou spornú dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov dňa 9.3.2012 žalobca uzatváral.

Tunajší súd uznesením sp.zn. 16C/47/2014-46 zo dňa 16.10.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.4.2015 pripustil, aby do konania vstúpil ako ďalší účastník na strane žalovaného - spoločnosť C. X., C..B..W., C. C. Š. XXXX/XX, XXX XXPoprad , Q. : XXXXX XXX A. to ako žalovaný v 2. rade. Pôvodne žalovaný bol v ďalšom priebehu konania označený ako žalovaný v 1. rade.

Následne podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.4.2015 žalobkyňa cestou svojej právnej zástupkyne upresnila petit svojho návrhu tak, že žiada, aby súd vydal rozsudok, na základe ktorého by určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 9.3.2012, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade je neplatná, a zároveň by žalovaného v 2. rade zaviazal povinnosťou nahradiť žalobkyňu trovy konania, do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právnej zástupkyne.

Tunajší súd uznesením sp.zn. 16C/47/2014-46 zo dňa 17.6.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.7.2015 vyššie navrhnutú zmenu návrhu pripustil .

Súd vo veci vykonal výsluch žalobkyne a žalovaného v 1. rade.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že niekedy v júni 2012 uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere s pracovníčkou žalovaného v 2. rade - spoločnosťou C. X. C..B..W... Jedine s touto spoločnosťou uzavrela zmluvu o spotrebiteľskom úvere a dohodu o zrážkach zo mzdy, a šlo menovite o zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 000139 zo dňa 9.3.2012 a dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 9.3.2012 ktoré predložila súdu. K uzavretiu tejto zmluvy a dohody došlo potom, čo si ona našla inzerát a obidve tieto zmluvy (t.j. ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak aj dohodu o zrážkach zo mzdy) boli podpisované u nej doma. Uvedené zmluvy jej domov doniesla pracovníčka C. X. C..B..W.. - teda žalovaného v 2. rade a to , potom čo ju žalobkyňa telefonicky kontaktovala. Obe tieto zmluvy vypisovala uvedená pracovníčka. Pred ich podpisom si ich žalobkyňa len zbežne prečítala. Na to, aby jej boli peniaze vyplatené podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere si však musela zriadiť trvalý príkaz v banke na úhradu splátok v prospech spoločnosti C. X. C..B..W.- teda žalovaného v 2. rade a až potom, čo sa uvedenej pracovníčke tejto spoločnosti preukázala zriadením tohto trvalého príkazu jej boli vyplatené tie peniaze. Nepamätala si, či tieto peniaze jej boli vyplácané v ten istý deň ako sa podpísali zmluvy, ale bolo to potom, čo predložila tento trvalý príkaz a vyplácali sa jej u nej doma. Či podpisovala aj nejakú zmenku pre žalovaného v 2. rade to si nepamätala , spomenula si však, že podpisovala ešte nejaké európske normy. Tiež uviedla, že pokiaľ ide o výšku zrážky zo mzdy, tá síce nie je v dohode o zrážkach zo mzdy uvedená, ale ona s uvedenou pracovníčkou boli dohodnuté na sume 59,03 Eur. Nevedela sa vyjadriť , prečo to v dohode o zrážkach zo mzdy nie je uvedené. Na základe tejto zmluvy splácala na ich účet jednotlivé splátky a následne keď sa dostala do nejakých finančných problémov žalovaný v 2. rade teda spoločnosť L. X. vyzvala jej zamestnávateľa listom, aby jej vykonával zrážky zo mzdy. Akú konkrétnu zrážku zo mzdy od nej požadovali to nevedela . Následne po vykonaní týchto zrážok zaslal žalovaný v 2. rade jej

zamestnávateľovi ďalší prípis, v ktorom oznámil, že prijali poslednú zrážku zo mzdy a že týmto žiada o zrušenie zrážok zo mzdy a ďalej žiada vykonávať zrážky zo mzdy pre penále z omeškania. Ona (teda žalobkyňa) nevedela posúdiť či táto zrážka je adekvátne preto sa obrátila na Ministerstvo spravodlivosti SR a následne obdržala odpoveď z ministerstva, podľa ktorej predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje predpísané náležitosti a že si môže požiadať na príslušnom súde, aby tento určil, že táto zmluva so spoločnosťou L. X. je neplatná.

Žalovaný v 1. rade cestou svojho štatutára vo svojej výpovedi poukázal na to, že bol jedným z konateľov spoločnosti C. X. C..B..W..(t.j. žalovaného v 2. rade) a táto spoločnosť poskytovala pôžičky súkromným osobám. V určitom období sa rozhodli, že táto spoločnosť ukončí svoju činnosť a predá pohľadávky novovzniknutej spoločnosti, ktorou je spoločnosť L. X. C..B..W..(teda žalovaný v 1. rade). Žalovaný v 1. rade nadobudol pohľadávku voči žalobkyňi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú uzavrel so spoločnosťou C. X. C..B..W.. (žalovaným v 2. rade). Konkrétne ako žalovaný v 2. rade uzatváral zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobkyňou informácie nemal, avšak pokiaľ ide o samotný proces ako sa to malo diať, tak bol prítomný pri uzatváraní iných zmlúv kde videl ako ich sprostredkovateľka v tom čase pracujúca pre spoločnosť C. X. (žalovaného v 2. rade) uzatvára tieto zmluvy so záujemcami o pôžičky resp. úvery. V podstate sprostredkovateľ bol povinný klientovi vysvetliť, o čo v danej zmluve ide o čo sa tam jedná. Pri týchto stretnutiach, ktorých bol účastný, sa uzatvárali aj dohody o zrážkach zo mzdy. Prečo však v dohode o zrážkach zo mzdy uzatvorenej so žalobkyňou nie je uvedená mesačná čiastka, ktorá by sa jej mala zrážať, k tomu sa nevedel vyjadriť, a k tomu by sa vedela vyjadriť skôr sprostredkovateľka. Rovnako si nepamätal či sa pri podpisovaní takýchto zmlúv mali podpisovať aj zmenky.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, žalovaného v 1. rade , oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to predovšetkým so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 000139, s Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, s tlačivom „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ podpísaným žalobkyňou dňa 9.3.2012, s oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 8.10.2012, so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 001/10/2013 uzavretou medzi žalovaným v 2. rade ako postupcom a žalovaným v 1. rade ako postupníkom a jej Prílohou č. 1 - Zoznamom pohľadávok, Prípisom zo dňa 18.11.2013 označeným ako „ Žiadosť o zrušenie zrážok zo mzdy“, výpisom z bankového účtu Š. P. Š.R. V. - výdavkový ŠR za obdobie od 4.3.2014 do 4.3.2014, s prípisom Európskej komisie „ Výzva - porušenie č. 2012/4165 „adresovanej Stálemu zastupiteľstvu Slovenskej republiky pri Európskej únii zo dňa 25.4.2013, , ako aj s ostatnými listinnými dôkazmi na základe čoho zistil tento skutkový stav :

Z týchto listinných dokladov mal súd mal preukázané , že žalobkyňa dňa 9.3.2012 uzavrela so spoločnosťou C. X. C..B..W.., C. C. J.Á. XXX/XX, S. , teda žalovaným v 2. rade dňa 9.3.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 000139, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 500,--Eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala žalovanému splácať v mesačných splátkach po 59,03 Eur pri dohodnutom počte 18 splátok , pričom posledná splátka mala byť uhradená len vo výške 58,99 Eur, ďalej pri stanovenej ročnej úrokovej sadzbe 25 % zo sumy úveru, t.j. vo výške 187,50 Eur a pri administratívnom poplatku vo výške 50% p.a. zo sumy úveru. RPMN bola stanovená na 75% a tak celková čiastka podľa § 2 písm. h./ zákona č. 129/2010 Z.z. , ktorú žalobkyňa bola povinná uvedenej spoločnosti zaplatiť na základe tejto úverovej zmluvy za predpokladu riadneho a včasného plnenia dlhu predstavovala sumu 1.062,50 Eur.

Zároveň v ten istý deň žalobkyňa podpísala s uvedenou spoločnosťou, teda žalovaným v 2. rade aj Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov , podľa ktorej podľa jej čl. II mala dňa 9.3.2012 vystaviť pre uvedenú spoločnosť zmenku , v ktorej sa ako dlžník zaviazala na rad uvedenej spoločnosti ako veriteľa zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy a súčasne jej podľa § 48 zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch vznikla v prípade omeškania povinnosť platiť sankčný úrok vo výške 6% ročne zo sumy odo dňa omeškania dlžníka. Tiež súhlasila s tým, aby sa uspokojenie veriteľa zabezpečilo vykonávaním pravidelných mesačných zrážok a aby jej zamestnávateľ Š. P. Š., C. B. XX, XXX XX V. zrážal mesačne z jej mzdy sumu, ktorej číselne vyčíslenie v uvedenej dohode nie je uvedené, a túto uhrádzal na účet veriteľa. Z tejto samotnej dohody o zrážkach zo mzdy tiež vyplynulo, že po ukončení poslednej zrážky zo mzdy má veriteľ zaslať zamestnávateľovi dlžníka výpočet zmenkových a zákonných úrokov , ktoré medzičasom pribudnú k istine až do úplného uhradenia celej pohľadávky a túto čiastku má zamestnávateľ odvieť na účet veriteľa uvedený v tejto dohode.

Žalobkyňa zároveň dňa 9.3.2012 podpísala tlačivo „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ podpísané žalobkyňou dňa 9.3.2012.

Podľa oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 8.10.2012 vypracovaného spoločnosťou C. X. C..B..W., C. C. J. XXX/XX, S. (žalovaným v 2. rade) a adresovaného žalobkyňi, uvedená spoločnosť jej oznámila, že písomne uzavretou zmluvou o postúpení pohľadávky č. 000139 a 272011 zo dňa 7.10.2013 postúpili pohľadávku voči osobe žalobkyne z titulu uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 9.3.2012 číslo : 000139, splatnú dňa 11.9.2013 vo výške 121,94 Eur a zo dňa 11.12.2011 číslo 272011 zo dňa 12.5.2013 vo výške 2,10 Eur plus príslušenstvo spoločnosti L. X. C..B..W., L. Ž. G. X. B. . Z uvedených dôvodov je preto žalobkyňa povinná dlh, ktorý mala voči uvedenej žalovanému v 2. rade splatiť novému veriteľovi a to na v uvedenom prípise uvedený účet. Variabilný symbol zostal v platnosti ako doteraz.

Postúpenie pohľadávky vedenej voči žalobkyňi preukazuje aj Zmluva o postúpení pohľadávok č. 001/10/2013 uzavretá medzi žalovaným v 2. rade ako postupcom a žalovaným v 1. rade ako postupníkom, kde v jej Prílohe č. 1 - Zoznam pohľadávok figuruje predmetná pohľadávka, ktorá je špecifikovaná variabilným symbolom č. 000139.

Prípisom zo dňa 18.11.2013 doručeným podľa prijímacej pečiatky Špeciálnej základnej školy dňa 19.11.2013 označeným ako „Žiadosť o zrušenie zrážok zo mzdy“ žalovaný v 1. rade uvedenej škole ako zamestnávateľovi žalobkyne oznámil, že dňa 1.6.2012 s uvedeným zamestnancom (žalobkyňou) uzavreli dohodu o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej sa vykonávali zrážky zo mzdy. Dňa „5.11.2013.10.2012“ (zrejme sa mal na mysli dátum 5.11.2013 - poznámka súdu) prijali poslednú splátku k zmluve o úvere a týmto žiadajú o zrušenie zrážok zo mzdy. Zároveň žiadajú vykonávať zrážky penále z omeškania vo výške 761,39 Eur.

Podľa výpisu z bankového účtu Š. P. Š., C. B. XX, XXX XX V. - výdavkový ŠR za obdobie od 4.3.2014 do 4.3.2014 z uvedeného účtu bola v prospech bankového účtu SK 32 0900 0000 0050 4751 9363 dvakrát poukázaná platba po 20, --Eur s VS : 000139. V prípade jednej platby je uvedený aj názov príjemcu na uvedenom účte a to „L. X..“

Z obsahu prípisu Európskej komisie označeného ako „Výzva - porušenie č. 2012/4165“ adresovaného Stálemu zastupiteľstvu Slovenskej republiky pri Európskej únii zo dňa 25.4.2013 vyplynulo, že Súdny dvor Európskych spoločenstiev pri posudzovaní otázok týkajúcich sa dohôd o zrážkach zo mzdy zdôrazňuje, že slovenské pravidlá dávajú veriteľovi možnosť diktovať sumu dlhu a vymáhať svoje pohľadávky bez súdneho konania. Na základe všeobecných skúseností tu zjavne existuje veľmi veľké riziko, že spotrebiteľia si neuplatnia svoje práva proaktívnym obrátením sa na súd, keďže často nepoznajú svoje práva alebo sa obávajú sporového konania a jeho nákladov, následkom čoho prichádzajú o svoju nehnuteľnosť. Príslušný súd zdôrazňuje, že výkon záložného práva s využitím dobrovoľnej dražby zasahuje spotrebiteľov veľmi bolestivo. Vzdanie sa mzdových nárokov a dobrovoľné dražby na základe záložného práva umožňujú obchodníkom vymáhať svoje pohľadávky voči spotrebiteľom bez toho, aby sa museli obrátiť na súd, hoci ich pohľadávky nie sú podľa právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa ani pravidiel o nekalých zmluvných podmienkach opodstatnené. Pre spotrebiteľov je ťažké dosiahnuť zastavenie takéhoto súkromného vymáhania. Komisia sa preto na základe dostupných informácií domnieva, že slovenské právne predpisy prostredníctvom takýchto praktík spotrebiteľom nepríjemne sťažujú uplatnenie ich práv, ktoré im dáva smernica 93/13. Sťažujú im najmä poukázanie na nezáväznú povahu nekalých podmienok, čo je v rozpore so zásadou efektivity. Tieto možnosti súkromného vymáhania umožňujú obchodníkom obchádzať účinnú justičnú kontrolu zo strany právnych predpisov o nekalých zmluvných podmienkach, čím smernica 93/13/EHS (a najmä jej článok 6 ods.1) stráca praktickú účinnosť (effet utile).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

Podľa § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka, proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Podľa § 551 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 9.3.2012, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 9.3.2012, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 9.3.2012, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 9.3.2012, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/, b/, d/, g, h./a i./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 9.3.2012, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä

poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 9.3.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 9.3.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 9.3.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 80 O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh žalobkyne je voči žalovanému v 2. rade odôvodnený .

Predovšetkým nebolo pochýb a to ani medzi účastníkmi , že vzťah založený úverovou Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 000139 medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade bol vzťahom

spotrebiteľskoprávny a teda že uvedená zmluva spĺňala náležitosti spotrebiteľskej zmluvy v zmysle zákonných definícií jednak § 53 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného sa účinného v čase dojednaní predmetnej zmluvy. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené touto zmluvou je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

Následne po tomto zadefinovaní charakteru vzťahov medzi sporovými stranami, keďže predmetom konania bolo určenie neplatnosti právneho úkonu, t.j. dohody o zrážkach zo mzdy, súd musel ďalej skúmať existenciu naliehavosti právneho záujmu na určení neplatnosti takéhoto úkonu v zmysle § 80 O.s.p. Podľa žalobkyne naliehavý právny záujem je v tejto veci daný, pretože deklarováním neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný v 1. rade stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach, čím sa vyrieši (ne)prípustnosť Dohody o zrážkach zo mzdy čo by základu právnej otázky.

Súd v tejto súvislosti konštatuje, že naliehavý právny záujem na určení je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Žaloba domáhajúca sa určenia podľa ustanovenia § 80 písm. c) O. s. p. nemôže byť spravidla opodstatnená tam, kde možno žalovať na splnenie povinnosti podľa ustanovenia § 80 písm. b) O. s. p. (R 17/72). Určovacia žaloba podľa § 80 písm. c) O.s.p. je preventívneho charakteru a má miesto jednak tam, kde jej pomocou možno eliminovať stav ohrozenia práva či neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, jednak v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu riešeného právneho vzťahu, takže jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu, ktorá odvráti prípadné budúce spory medzi jeho účastníkmi. (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 137/96) . V danom prípade je nepochybné, že na základe predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy došlo k realizácii plnení v prospech žalovaného v 1. rade . Súd dospel k záveru, že práve touto určovacou žalobou sa odstráni stav neistoty, v ktorom sa žalobkyňa nachádza, pretože len súdom deklaroványm vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže následne žalobkyňa argumentovať vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi , aby ďalej neprevádzal zrážky z jeho mzdy, ku ktorým na jej základe už došlo , a tým zároveň predišiel nutnosti vyvolania ďalšieho súdneho sporu na vrátenie plnení, ktoré si žalovaný v 1. rade cestou tohto inštitútu vymohol od žalobkyne . Navyše určovanie neplatnosti predmetnej dohody sa odvíja od posudzovania neprijateľnosti zmluvnej podmienky , za ktorú žalobkyňa túto dohodu považuje. Podľa § 153 ods. 3 O.s.p. súd môže ísť nad rámec žalobného návrhu zároveň určiť neprijateľnosť predmetnej zmluvnej podmienky. V prípade týchto určení naliehavý právny záujem vyplýva priamo zo zákona , nakoľko týmto určením sa naplňajú ciele smernice zabrániť neustálemu používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky. Takýto záver zaujal samotný zákonodarcu vo svojej dôvodovej správe k zákonu č. 575/2009 Z.z. , ktorým sa novelizoval jednak Občiansky zákonník a jednak Občiansky súdny poriadok. Súd preto ustálil, že v danom prípade je daný naliehavý právny záujem na určení či predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy je resp. nie je neplatná.

Pokiaľ ide o samotné meritum tohto sporu a síce vyslovenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy dojednanej medzi sporovými stranami k tomu súd uvádza nasledovné.

Z znenia § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno vyvodiť podstatné náležitosti dohody o zrážkach zo mzdy. Tými sú predovšetkým písomná forma takejto dohody a dostatočne určité dojednanie medzi stranami o výške zrážky , ktorá sa má prevádzať zo mzdy dlžníka , tak aby bolo možné posúdiť či táto výška neodporuje požiadavke zákona , že nesmie byť vyššia než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

Písomná dohoda o zrážkach zo mzdy , ktorú medzi sebou podpísali žalobkyňa a žalovaný v 2. Rade túto požiadavku nespĺňa. V tejto dohode totiž nie je výška zrážky dostatočne určitým spôsobom vyjadrená, keďže kolónka, kde sa mala vyplniť ostala prázdna. Nestačí, že sa prípadne takáto suma zrážky medzi účastníkmi ustálila ústne, pokiaľ sa následne nepremietla do písomnej podoby zmluvy, nakoľko zmluva ako právne úkony , pre ktoré zákon výslovne predpisuje písomnú formu, musia mať svoje podstatné náležitosti taktiež vyjadrené v zákonom predpísanej forme a teda písomne , aby sa dalo posúdiť, či spĺňajú požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti. To táto dohoda nespĺňa a tak je z dôvodu jej neurčitosti podľa § 37 ods. v spojení s § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatná a ako tak nemôže zaväzovať

strany tejto dohody. Už len z toho dôvodu bolo preto potrebné predmetnú napadnutú dohodu určiť za neplatnú.

Okrem toho je však tiež potrebné uviesť, že zákon č. 150/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, zakotvil s účinnosťou od 1.4.2004 do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívou je prijatie respektíve odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, a pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom kogentnej spotrebiteľskoprávnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle zmluvných strán. Zmluvné podmienky dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve sa môžu odchýliť od podmienok upravených v Občianskom zákonníku len v prospech spotrebiteľa. Akákoľvek dohoda v spotrebiteľskej zmluve, ktorá zhoršuje postavenia spotrebiteľa alebo ktorou sa spotrebiteľ vopred vzdáva svojich práv, nie je možná. Spotrebiteľské zmluvy by mali byť vyvážené a nemožno akceptovať, aby spotrebiteľ mal menej práv ako dodávateľ.

Niet pochýb o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 9.3.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade, vzhľadom na jej formulárové znenie nemá charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobkyňa mohla prípadne ovplyvniť. (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Preto tieto ustanovenia Dohody o zrážkach zo mzdy nesmú spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To vyššie uvedená Dohoda o zrážkach zo mzdy tak ako je v týchto podmienkach naformulovaná nespĺňa. Predovšetkým je treba uviesť, že výpočet neprijateľných podmienok v ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je len príkladný. V rámci súdneho preskúmania jednotlivých ustanovení spotrebiteľských zmlúv, ktoré nemajú charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, môže súd dôslednou aplikáciou generálnej klauzuly obsiahnutej v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka okruh týchto podmienok rozšíriť. Medzi neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka patria okrem iného aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, (§ 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka), obmedzujú spotrebiteľovi prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, (§ 53 ods. 4 písm. l/ Občianskeho zákonníka) a ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, (§ 53 ods. 4 písm. o/ Občianskeho zákonníka). Práve uvedená Dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť tieto vyššie uvedené neprijateľné podmienky, keďže jej púhym predložením zamestnávateľovi žalobkyne a oznámením výšky jej dlhu podľa vlastného uváženia žalovaného v 1. rade ako právneho nástupcu po žalovanom v 2. rade, ktorý dojednal predmetnú dohodu so žalobkyňou, je zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne bez toho, aby uvedená žalovaným v 1. rade požadovaná pohľadávka voči žalobkyňi prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti. Ako vyplýva zo samotnej dohody o zrážkach zo mzdy po ukončení poslednej zrážky zo mzdy má veriteľ zaslať zamestnávateľovi dlžníka výpočet zmenkových a zákonných úrokov, ktoré medzičasom pribudnú k istine až do úplného uhradenia celej pohľadávky a túto čiastku má zamestnávateľ odviesť na účet veriteľa uvedený v tejto dohode. Je teda možné, že v rámci takto žalovaným v 1. rade vyčíslenej pohľadávky sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú sporné (minimálne v prípade požiadavky na zmenkové úroky je to evidentné) a ktorých spornosť takto je vyňatá zo súdneho prieskumu. Inými slovami sám žalovaný v 1. rade ako dodávateľ meritórne rozhodne o celkovej výške dlhu žalobkyne čo by spotrebiteľa voči

nemu, a teda žalovaný v 1. rade ako dodávateľ rozhoduje o tom, že jeho plnenie je v súlade s úverovou zmluvou, ktorú so žalobkyňou uzavrel jeho právny predchodca - žalovaný v 2. rade (§ 53 ods. 4 písm. o/ Občianskeho zákonníka). Výkon zrážok zo mzdy je tak súkromným procesom, ktorý nepodlieha nijakej autorizácii a verifikácii primeranosti a žalobkyňa ako spotrebiteľ môže byť vystavená neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa.

V tomto smere je irelevantné, či žalovaný v 1. rade, resp. jeho právny predchodca - žalovaný v 2. rade ako dodávateľ si už takéto sporné nároky voči žalobkyni - spotrebiteľovi uplatnil skrz inštitút tejto dohody o zrážkach zo mzdy, alebo nie, ale podstatné je to, že mu takto formulovaná dohoda o zrážkach zo mzdy takýto postup umožňuje.

Súdu musí teda konštatovať, že tak ako je dohoda o zrážkach zo mzdy formulovaná, umožňuje mu táto obchádzať účinnú justičnú kontrolu a z toho dôvodu by bola považovaná za neprijateľnú zmluvnú podmienku pokiaľ by netrpela vadou absolútnej neplatnosti tak ako to bolo zhora uvedené.

Keďže súd rozhodoval len o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a tá bolo uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade, súd žalobu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade zamietol. Tento totiž nebol účastný uvedenej dohody ako jedna z jej zmluvných strán a svoj nárok voči žalobkyni odvodzuje len na základe zmluvy postúpení pohľadávky, ktorú má touto dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečenú.

Pokiaľ šlo o žalovaným v 1. rade navrhnutý dôkaz a to výsluch svedkyne N. Z.-C., ktorá so žalobkyňou v mene žalovaného v 2. rade uzatvárala spornú Dohodu o zrážkach zo mzdy, súd tento návrh na uvedený dôkaz zamietol, nakoľko ani jeho vykonaním by sa nepodarilo odstrániť podstatný nedostatok písomne uzavretej dohody o zrážkach zo mzdy a síce absenciu údajov o výške prevádzanej zrážky zo mzdy, ktorý túto dohodu tak ako bolo vyššie uvedené robil neurčitým právnym úkonom.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade súd rozhodol podľa §-u 142 ods.1 O.s.p. a žalobkyni, ktorý mal plný úspech v spore priznal náhradu trov konania v plnej výške na účet jej právnej zástupkyne. Uvedené trovy konania predstavovali celkovú sumu 298,13 Eur a pozostávajú z trov právneho zastúpenia v uvedenej výške, účtovaných podľa § 11 ods. 1 písm.b/, a § 13a vyhl. č. 655/2004 Z.z., keďže žalobkyňa, ktorého zastupovala jeho právna zástupkyňa bola spotrebiteľom a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy. Hodnota jedného úkonu právnej služby tak predstavovala pre rok 2014 sumu 61,87 Eur. Na základe uvedeného súd preto priznal žalobkyni na účet jej právnej zástupkyne odmenu pozostávajúcu z 3 úkonov právnej služby po 61,87 Eur uskutočnených v roku 2014, a to prevzatie a príprava právneho zastúpenia, spísanie a podanie žalobného návrhu vo veci samej a návrhu na predbežné opatrenie a zastupovanie žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 23.9.2014. Ku každému z týchto uvedených úkonov právnej služby vykonaným v roku 2014 súd ďalej priznal tiež 3x režijný paušál v zmysle § 16 cit. vyhl. vo výške po 8,04 Eur. Celková hodnota úkonov právnych služieb za zastupovanie žalobkyne v tomto konaní tak predstavovala sumu 185,61 Eur a celková suma režijných paušálov v celom tomto sporovom konaní sumu 24,12 Eur.

Trovy právneho zastupovania žalobkyne tvorili aj cestovné náhrady jeho právnej zástupkyne podľa § 16 cit. vyhl.. Tieto si právna zástupkyňa žalovaného uplatnila za cestu na pojednávanie dňa 23.9.2014 za použitie motorového vozidla zn. Mercedes Benz. Z ňou priloženého technického preukazu však nevyplýval žiaden relevantný právny vzťah právnej zástupkyne k tomuto vozidlu, ktoré je registrované

na spoločnosť MAREXTRADE S.R.O. , Nám. pres. Masaryka 3, Praha 4 a je registrované v Českej republike.

Navyše právna zástupkyňa žalobkyne v konaní nepredložila ani žiaden doklad, z ktorého by vyplývalo, že v jej prípade pri pojednávaní uskutočnenom dňa 23.9.2014 okolnosti vyžadovali, aby cesta ňou bola vykonaná osobným motorovým vozidlom a nie verejným hromadným dopravným prostriedkom.

Podľa § 72 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. , o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy, v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len ako „ vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z.“) , k hotovým výdavkom osoby zúčastnenej na konaní patria účelne vynaložené náklady, najmä cestovné, stravné a preukázané výdavky na ubytovanie.

Podľa § 73 ods. 1 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z., nárok na cestovné má osoba zúčastnená na konaní, ktorá nemá trvalý alebo prechodný pobyt alebo nepracuje v mieste, kde sa konanie uskutočňuje, alebo je predvolaná z miesta, kde sa dočasne zdržuje.

Podľa § 73 ods. 2 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z., osobe zúčastnenej na konaní sa hradia skutočné, účelne a hospodárne vynaložené výdavky cestovného verejným hromadným dopravným prostriedkom. Ak použila osoba zúčastnená na konaní vlastné motorové vozidlo, hradí sa jej cestovné ako pri ceste hromadným dopravným prostriedkom okrem prípadov podľa § 74.

Podľa § 74 vyhl. MS SR č. 543/2005 Z.z., ak okolnosti prípadu vyžadujú, aby cesta bola vykonaná inak ako verejným hromadným dopravným prostriedkom, poskytne sa osobe zúčastnenej na konaní pri ceste náhrada podľa osobitných predpisov. 40) Podľa týchto predpisov sa poskytuje stravné a preukázané výdavky na ubytovanie.

Preto súd žalobkyňi na účet jej právnej zástupkyne nepriznal ňou uplatnené cestovné výdavky za použitie motorového vozidla , ale jej len priznal cestovné vo výške , akú by uhrádzala za použitie verejného hromadného dopravného prostriedku a to vlakom, kedy cena za jednosmernú cestu na uvedenej trase predstavuje sumu 4,--Eura (údaj zistený podľa internetovej stránky <<http://cp.atlas.sk/vlak/spojenie/>>) , takže celková suma za cestu tam aj späť na pojednávanie konané dňa 23.9.2014 predstavuje sumu 8,--Eur (2x 4,--Eur.).

Ďalej trovy právneho zastupovania pri zastupovaní žalobkyne jej právnu zástupkyňou tvorí podľa § 17 cit. vyhl. uplatnená náhrada za stratu času spôsobenú cestou na pojednávanie konané dňa 23.9.2014 na trase medzi Spišskou Novou Vsou a Košicami v trvaní 55 min cesta vlakom (časová dĺžka trasy určená podľa internetovej stránky <<http://cp.atlas.sk/vlak/spojenie/>>) + presun zo stanice , resp. na stanicu a to pri sume stanovenej za každú aj začatú polhodinu vo výške 13,40 Eur pre rok 2014 v celkovej výške 80,40 Eur (13,40 Eur za 1 polhodinu x 6 polhodín).

Súd nepriznal žalobkyňi na účet jej právnej zástupkyne ňou uplatnené trovy právneho zastupovania za úkon právnej služby , a to písomné podanie na súd, nakoľko pri tomto úkone nebolo bližšie špecifikované o aké podanie sa má jednať a teda nebolo možné posúdiť, či tento úkon bol , resp. nebol potrebný na účelne uplatňovanie a bránenie práva žalovaného v tomto konaní.

Pokiaľ týmto úkonom malo byť podanie zo dňa 10.4.2014, ktorým žalobkyňa cestou svojej právnej zástupkyne upravovala svojej žalobný petit, k tomu súd poznamenáva, že tento úkon nebolo možné považovať za úkon potrebný na účelne uplatňovanie a bránenie práva žalovaného v tomto konaní. Žalobkyňa totiž mala možnosť vyjadriť sa spôsobom v tomto písomnom podaní uvedenom cestou svojej právnej zástupkyne na následnom pojednávaní, keďže do rozhodnutia vo veci samej bolo ešte jedno pojednávanie v uvedenej veci. Navyše neúčelnosť tohto úkonu právnej služby spočíva tiež v tom, že súčasťou úkonu právnej pomoci na pojednávaní má byť aj relevantný prednes právnej zástupkyne, ktorý síce môže byť pripravený v písomnej podobe, jeho účel je však splnený prezentovaním na pojednávaní vo veci samej vychádzajúc zo zásady ústnosti súdneho pojednávania.

Na základe uvedeného tak celkové trovy právneho zastupovania žalobkyne v tomto konaní predstavovali sumu 298,13 Eur / t.j. úkony právnych služieb : 185,61 Eur + hodnota režijných paušálov : 24,12 Eur + hodnota cestovných náhrad : 8,--Eur + hodnota náhrad za stratu času : 80,40 Eur /.

Všetky vyššie priznané trovy konania súd priznal na účet právnej zástupkyne žalobkyne, ktorý v zmysle § 149 O.s.p. je určený za platobné miesto pre neúspešného žalovaného v 2. rade na úhradu týchto trov konania.

O trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade súd nerozhodoval, keďže si ich títo účastníci vo vzťahu medzi sebou navzájom neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach v štyroch vyhotoveniach .

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, trovy výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci. (Zákon č. 65/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov).